

klasificiraju taj isti proizvod, zbog njegova farmakološkog, imunološkog ili metaboličkog djelovanja, kao lijek u smislu članka 1. točke (2) podtočke b. Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenog 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1901/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006.

2. Nadležna tijela države članice, da bi mogla klasificirati kao lijek na temelju Direktive 2001/83, kako je izmijenjena Uredbom br. 1901/2006, proizvod koji je u drugoj državi članici već klasificiran kao medicinski proizvod s oznakom CE na temelju Direktive 93/42/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2007/47, moraju prije primjene postupka klasifikacije predviđenog Direktivom 2001/83, kako je izmijenjena Uredbom br. 1901/2006, primijeniti postupak predviđen člankom 18. Direktive 93/42, kako je izmijenjena Direktivom 2007/47 i, ako je potrebno, postupak predviđen člankom 8. navedene Direktive 93/42.

3. Unutar iste države članice, proizvod koji, iako nije istovjetan drugom proizvodu koji je klasificiran kao lijek, ima isti sastojak i isti način djelovanja kao taj proizvod, ne može se, u načelu, stavljati u promet kao medicinski proizvod na temelju Direktive 93/42, kako je izmijenjena Direktivom 2007/47, osim ako se zbog neke druge značajke svojstvene takvom proizvodu, koja je relevantna u smislu članka 1. točke (2) podtočke b. navedene Direktive 93/42, ne zahtijeva da ga se klasificira i stavlja u promet kao medicinski proizvod, što mora utvrditi sud koji je uputio zahtjev.

(¹) SL C 133, 5.5.2012.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. listopada 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Supreme Court — Irska) — Donal Brady protiv Environmental Protection Agency

(Predmet C-113/12) (¹)

(Okoliš — Direktiva 75/442/EEZ — Gnojnica proizvedena i uskladištena u svinjogojskoj farmi s ciljem predaje poljoprivrednicima radi korištenja kao gnojivo na njihovim zemljištima — Oznacavanje kao „otpad” ili „nusproizvod” — Uvjeti — Teret dokazivanja — Direktiva 91/676/EEZ — Neprenošenje — Osobna odgovornost uzgajivača za poštivanje prava Unije u materiji gospodarenja otpadom i gnojivima od strane poljoprivrednika)

(2013/C 344/38)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Supreme Court

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Donal Brady

Tuženik: Environmental Protection Agency

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Supreme Court — Tumačenje članka 2. stavka 1. točka (b) Direktive Vijeća br. 75/442/EEZ od 15. srpnja 1975. o otpadu (SL L 194, str. 39.), kako je izmijenjena direktivom Vijeća br. 91/156/EEZ od 18. ožujka 1991. (SL L 78, str. 32.) — Pojam otpada — Svinjska gnojnica kojom uzgajivač svinja kao gnojivom opskrbljuje poljoprivrednike — Pravo države članice da uzgajivaču nametne osobnu odgovornost u slučaju da poljoprivrednici koji koriste njegovu gnojnicu kao gnojivo krše pravo Unije u materiji kontrole otpada.

Izreka

1. Članak 1. točka (a) prva alineja Direktive Vijeća br. 75/442/EEZ od 15. srpnja 1975. o otpadu (SL L 194, str. 39.) kako je izmijenjena odlukom Komisije br. 96/350/EZ od 24. svibnja 1996. treba tumačiti na način da gnojnica proizvedena na farmi za intenzivan uzgoj svinja i uskladištena prije nego ju se isporuči poljoprivrednicima za korištenje kao gnojivo ne predstavlja „otpad” u smislu navedene odredbe, već nusproizvod, kada proizvođač namjerava u budućnosti unovčiti spomenutu gnojnicu pod uvjetima koji su za njega ekonomski povoljni, bez prethodne prerade i u kontinuitetu s postupkom proizvodnje, pod uvjetom da postoji ne samo mogućnost već i izvjesnost takve namjene. Na nacionalnim je sudovima da provjere jesu li ti različiti kriteriji ispunjeni, uzimajući u obzir sve bitne okolnosti slučaja o kojima vode postupke.

2. Pravo Unije se ne protivi tome da na proizvođaču gnojnice leži teret dokazivanja da su ispunjene pretpostavke da se smatra da neka tvar — kao što je proizvedena, uskladištena i predana gnojnicu u okolnostima kakve su one iz glavnog postupka — predstavlja nusproizvod, pod uvjetom da na taj način nije dovedena u pitanje učinkovitost prava, a osobito Direktive 75/442, kako je izmijenjena odlukom 96/350, te da je osigurano poštivanje obveza koje proizlaze iz tog prava, a osobito obveza da se pod doseg te direktive ne podvrgava tvari koje se primjenom navedenih kriterija prema praksi Suda imaju smatrati nusproizvodima na koje se ona ne primjenjuje.

3. Članak 2. stavak 1. točka (b) iii) Direktive 75/442 kako je izmijenjena odlukom 96/350 treba se tumačiti na način da se, u slučaju kada direktiva Vijeća 91/676/EEZ od 12. prosinca 1991. o zaštiti voda od onečišćenja uzrokovanog nitratima iz poljoprivrednih izvora nije prenesena u pravo države članice, ne može smatrati da su otpadne vode nastale unutar svinjogojske farme koja se nalazi u navedenoj državi članici — zbog samog postojanja potonje direktive — „regulirane drugim zakonodavstvom” u smislu navedene odredbe.

4. Pod pretpostavkom da gnojnicu proizvedenu i uskladištenu na svinjogojskoj farmi treba klasificirati kao „otpad” u smislu članka 1. točke (a) Direktive 75/442, kako je izmijenjena odlukom 96/350:

— članak 8. navedene direktive treba tumačiti na način da je isti u suprotnosti s time da se smatra da je uzgajivač ovlašten, pod bilo kojim uvjetima, otuđiti takav otpad ustupajući ga poljoprivredniku koji ga koristi kao gnojivo na svojoj zemlji, ukoliko se pokaže da taj poljoprivrednik nema niti ovlaštenje predviđeno u članku 10. navedene direktive niti je oslobođen obveze posjedovanja takvog ovlaštenja i registriran sukladno odredbama članka 11. navedene direktive, i

— članke 8., 10. i 11. navedene direktive, promatrane zajedno, treba tumačiti na način da su u suprotnosti s time da predaja takvog otpada poljoprivredniku koji ga koristi kao gnojivo na svojoj zemlji i koji je nositelj ovlaštenja iz članka 10. ili je pak oslobođen obveze posjedovanja takvog ovlaštenja te je registriran sukladno odredbama članka 11. navedene direktive, bude uvjetovana time da uzgajivač svinja preuzme jamstvo da će njegov suugovornik poštovati pravila koja se sukladno pravu Unije o gospodarenju otpadom i gnojivima primjenjuju na postupke valorizacije koje potonji provodi.

(¹) SL C 151, 26.5.2012.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 26. rujna 2013. — Republika Francuska protiv Europske komisije

(Predmet C-115/12 P) (¹)

(Žalba — Europski fond za regionalni razvoj (ERDF) — Strukturna potpora Zajednice u regiji Martinique — Smanjenje financijske potpore — Ugovori o javnim radovima — Usklađenost postupaka s odredbama Unije — Usklađivanje postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima — Direktiva 93/37/EEZ — Članak 2. — Pojam „izravna subvencija, — Pojam „opreme za sport, rekreaciju i zabavu”)

(2013/C 344/39)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Republika Francuska (zastupnici: E. Belliard i N. Rouam, agenti)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: F. Dintilhac i A. Steiblytè, agenti)

Predmet

Žalba je uložena protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 16. prosinca 2011., Francuska/Komisija (T-488/10), kojom je Opći sud odbio tužbu za poništenje Odluke Komisije C(2010) 5229 od 28. srpnja 2010. kojom se ukida jedna dio financijske

potpore Europskog fonda za regionalni razvoj (ERDF) na temelju jedinstvenog programskog dokumenta za cilj br. 1 za strukturnu potporu Zajednice u regiji Martinique — Usklađivanje postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima — Pojam „izravna subvencija” — Pojam „oprema za sport, rekreaciju i zabavu” — Povreda prava — Nepostojanje obrazloženja

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Nalaže se Republici Francuskoj snošenje troškova.

(¹) SL C 138, 12.5.2012.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. listopada 2013. — Bernhard Rintisch protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i industrijski dizajni), Bariatrix Europe Inc. SAS

(Predmet C-120/12 P) (¹)

(Žalba — Žig zajednice — Uredba (EZ) br. 40/94 — Članak 74. stavak 2. — Uredba (EZ) br. 2868/95 — Pravilo 50. stavak 1. prvi i treći podstavak — Prigovor nositelja ranijeg žiga — Postojanje žiga — Dokazi izneseni u prilog prigovoru nakon isteka roka određenog u tu svrhu — Neuzimanje u obzir — Diskrecijska ovlast žalbenog vijeća — Suprotna odredba — Okolnosti koje ne dopuštaju uzimanje u obzir novih ili dodatnih dokaza)

(2013/C 344/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Bernhard Rintisch (zastupnik: A. Dreyer, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i industrijski dizajni) (zastupnik: G. Schneider, agent), Bariatrix Europe Inc. SAS

Predmet

Žalba uložena protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 16. prosinca 2011., Rintisch/OHIM (T-62/12) kojom je Opći sud odbio tužbu za poništenje koju je podnio nositelj nacionalnih verbalnih i figurativnih žigova „PROTI”, „PROTIPOWER” i „PROTIPLUS” za proizvode klasificirane u 29. i 32. razredu i nacionalnog trgovačkog naziva „PROTITOP” za proizvode klasificirane u 29., 30. i 32. razredu, protiv odluke R 740/2008-4 četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (OHIM) od 15. prosinca 2008. kojom se odbacuje tužba podnesena protiv odluke Odjela za prigovore kojom je odbijen